

Betænkningen udtalte derhos Udvalgets Flertal, uden for Tiden at tage Stilling til selve Spørgsmaalet om Afgang for Byraadene til selv at vælge deres Formænd, at Lovforslaget, paa Grund af de ved samme klæbende Mangler, ikke burde gøres til Lov i det foreliggende Stikelse, og at der i ethvert Fald, forinden man gik til at foretage Forandringer i den bestaaende Ordning, navnlig i Henseende til Borgmestervalget i Købstæderne, overensstemmende med et derom fra Købstadsforeningen fremsat Andragende, burde gives Købstadkommunerne Lejlighed til paa et af Købstadsforeningen foranstaltet almindeligt Delegeretmøde at udtale sig om Sagen. Som bekendt sluttede Landstinget sig hertil og vedtog under 26de Marts 1897 Udvalgs-Flertallets Indstilling om for Tiden ikke at fremme Lovforslaget, men at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Paa et i forrige Aar af Købstadsforeningens Bestyrelse foranstaltet Møde af delegerede fra 53 Byraad og Kommunalbestyrelser blev derfor Spørgsmaalet om Dufsteligheden af en Forandring af de for Valg af Borgmestre gældende Regler underkastet Drøftelse, og under 26de Juni f. A. vedtog denne Delegeretforsamling med 54 Stemmer imod 24 en Resolution, som udtaler, at Købstadsforeningen vel anser det for naturligt, at Lovgivningen om Valg af Borgmestre blev omordnet saaledes, at Byraadet selv vælger sin Formand, men at man dog ikke turde anbefale en saadan Reform, med mindre samtidig andre Forhold bleve omordnede, og at det navnlig bestemt maatte fastholdes, at en saadan Reform ikke burde gennemføres, naar der ikke samtidig blev foretaget en Omordning af Reglerne for Valg til Byraadet. I selve Resolutionen udtales vel ikke klart, hvilke „andre Forhold“ det er, som man ønskede omordnede samtidig med Forandring af Reglerne for Valg af Borgmestre, ligesom det heller ikke der tydeligt angives i hvilken Retning Omordningen af Reglerne for Valg til Byraadet burde ske, men efter den forudgaaende Forhandling tør det sikkert antages, at man nærmest har villet frem-

hæve Nødvendigheden af, at der bliver truffet ny Bestemmelser om det i Grundloven hjemlede Tilfyn fra Statens Side med Kommunerne Styrelse, naar den kongevalgte Borgmester ophørte at være Byraadets Formand, og at den højstbestattede Vælgerklasse, ligesom ved Valg til Sogneraad i Landkommunerne, fremtidig ogsaa i Købstæderne kom til at vælge den større Del af Byraadets Medlemmer.

Efter hvad der saaledes forelaa, navnlig naar henses til de i Landstingsudvalgets Betænkning af 23de Marts 1897 paapegede Mangler ved det da foreliggende Lovforslag, og endvidere til de Betingelser, som den paa Købstadsforeningens Delegeretmøde vedtagne Resolution knytter til den foreslaaede Bestemmelse om Byraadets Ret til at vælge sin Formand af sin egen Midte, forekommer det Flertallet af nærværende Udvalg, at man med Føje kunde have ventet, at der i det andet Ting var blevet gjort i alt Fald Forsøg paa at fjerne de af Landstingets tidligere Udvalg fremhævede Mangler ved Lovforslaget, ligesom det ogsaa vil forekomme naturligt, at der havde foretaget en klar Udtalelse om, hvorvidt man fra det andet Tings Side maatte være villig til at gaa ind paa en Forandring i Reglerne om Valg til Byraadene, saaledes som Flertallet af Købstadkommunerne ifølge de delegeredes Resolution af 26de Juni f. A. maa antages at gøre til en Betingelse for deres Tilslutning til den foreslaaede Forandring af Bestemmelsen i § 2 af Lov 26de Maj 1868. I Stedet herfor har imidlertid det andet Ting foretrukket, uden forinden at lade Sagen blive gjort til Genstand for en fornyet Overvejelse i Udvalg, at vedtage Lovforslaget ganske i samme Stikelse, hvori det forelaa Landstinget i Samlingen 1896—97.

Under disse Omstændigheder stønner Flertallet (Høst, Johnsen, Koch, Stilling, M. Sørensen, Tolderlund) ikke rettere, end at der heller ikke for det er Anledning til at søge de øjensynlige Mangler, som klæbe ved Lovforslaget, afhjylpne, i hvilken Henseende Flertallet ganske kan henholde sig til det daværende Udvalgsflertals Udtalelse i Betænkningen af 23de Marts 1897, der gaar ud paa, at Lovfor-